

2. Vyžaduje si zákaz zneužívania práva upravený kartelovým právom, aby sa dodávateľovi udelila vlastná, neobmedzená licencia pre všetky druhy použitia relevantné z hľadiska patentového práva za FRAND podmienok pre výrobky implementujúce normu v tom zmysle, že konečný predajca (a prípadne predchádzajúci odberateľ) nepotrebuje nijakú vlastnú osobitnú licenciu od majiteľa NPP, aby sa v prípade použitia dotknutej dodávanej súčiastky na daný účel vyhol prípadnému porušeniu patentu?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku: stanovuje článok 102 ZFEÚ osobitné kvalitatívne, kvantitatívne a/alebo iné požiadavky na tie kritériá, podľa ktorých sa majiteľ patentu nevyhnutného pre normu rozhodne, voči ktorým potenciálnym porušovateľom patentu na rôznych úrovniach rovnakého výrobného a zhodnocovacieho reťazca si na základe žaloby pre porušenie patentu uplatní svoj nárok na zdržanie sa konania?

B. Konkretizácia požiadaviek vyplývajúcich z rozsudku Súdneho dvora zo 16. júla 2015, Huawei Technologies ⁽¹⁾:

1. Existuje, bez ohľadu na to, že vzájomné povinnosti konať (upozornenie na porušenie, žiadosť o udelenie licencie, FRAND ponuka licencie, ponuka licencie predložená dodávateľovi s prednostným právom na licenciu), sa musia splniť v predsúdnom konaní, možnosť dodatočne splniť povinnosti konať, ktoré neboli splnené v predsúdnom konaní, zákonným spôsobom v priebehu súdneho konania?
2. Možno predpokladať, že ide o relevantnú žiadosť o udelenie licencie predloženú užívateľom patentu len v tom prípade, ak je na základe podrobného posúdenia všetkých sprievodných okolností jasne a jednoznačne možné zistiť vôľu a pripravenosť užívateľa PNN uzatvoriť s majiteľom PNN licenčnú zmluvu v súlade s podmienkami FRAND bez ohľadu na formu takýchto FRAND podmienok (ak ponuka licencie v tomto okamihu ešte nebola vôbec formulovaná ani predpokladaná)?
 - a) Dá porušovateľ, ktorý počas viacerých mesiacov po predložení upozornenia na porušenie mlčí, takýmto spôsobom nepochybne najavo, že nemá záujem získať licenciu, a teda že aj napriek ústne formulovanej žiadosti o udelenie licencie, skutočne o jej udelenie nežiada s tým dôsledkom, že sa musí vyhovieť žalobe majiteľa PNN o zdržanie sa konania?
 - b) Možno z licenčných podmienok, ktoré užívateľ PNN predložil spoločne s protinávrhom, usudzovať, že nemá záujem na predložení žiadosti o udelenie licencie s tým dôsledkom, že sa vyhovie žalobe majiteľa PNN o zdržanie sa konania bez toho, aby sa najskôr preskúmalo, či vôbec vlastná ponuka majiteľa PNN (ktorý predchádzal protinávrhu užívateľa PNN) zodpovedá FRAND podmienkam?
 - c) Je takýto záver vylúčený v každom prípade vtedy, ak tie licenčné podmienky protinávrhu, ktoré zakladajú predpoklad o absencii žiadosti o udelenie licencie, sú takými podmienkami, v súvislosti s ktorými nebolo zjavné a ani objasnené najvyššími súdmi, že nie sú zlučiteľné s FRAND podmienkami?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Žaloba podaná 1. apríla 2021 – Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-204/21)

(2021/C 252/15)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P.J.O. Van Nuffel, K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor určil, že:

- Poľská republika si tým, že prijala a ponechala v platnosti článok 42a § 1 a 2 a článok 55 § 4 ustawa prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon o sústave všeobecných súdov) (ďalej len „zákon o svs“), článok 26 § 3 a článok 29 § 2 a 3 ustawa o Sądzie Najwyższym (zákon o Najvyššom súde) a článok 5 § 1a a 1b ustawa o sądach administracyjnych (zákon o správnych súdoch) v znení vyplývajúcom z ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (zákon z 20. decembra 2019, ktorým sa mení zákon o sústave všeobecných súdov, zákon o Najvyššom súde a niektoré ďalšie zákony) (ďalej len „novelizačný zákon“), ako aj článok 8 novelizačného zákona, ktorý vyhlasuje za neprípustné, aby akýkoľvek vnútroštátny súd skúmal splnenie požiadaviek Únie týkajúcich sa nezávislého a nestranného súdu vopred zriadeného zákonom, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie vo svetle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcej sa článku 6 ods. 1 EDP, ako aj článku 267 ZFEÚ a zásady prednosti práva Európskej únie,
- Poľská republika si tým, že prijala a ponechala v platnosti článok 26 § 2 a 4 až 6 a článok 82 § 2 až 5 zákona o Najvyššom súde v znení vyplývajúcom z novelizačného zákona, ako aj článok 10 novelizačného zákona, podľa ktorých preskúmanie sťažností a právnych otázok týkajúcich sa nedostatku nezávislosti súdu alebo sudcu patrí do výlučnej právomoci Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (komora pre mimoriadnu kontrolu a verejné záležitosti Najvyššieho súdu), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie a z článku 267 ZFEÚ, ako aj zo zásady prednosti práva Únie,
- Poľská republika si tým, že prijala a ponechala v platnosti článok 107 § 1 body 2 a 3 zákona o svs, ako aj článok 72 § 1 body 1 až 3 zákona o Najvyššom súde v znení vyplývajúcom z novelizačného zákona, ktoré umožňujú kvalifikovať preskúmanie splnenia požiadaviek Únie týkajúcich sa nezávislého a nestranného súdu vopred zriadeného zákonom, ako disciplinárne previnenie, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, ako aj z článku 267 ZFEÚ,
- Poľská republika si tým, že poverila Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (disciplinárny senát Najvyššieho súdu), ktorej nezávislosť a nestrannosť nie je zaručená, rozhodovať o veciach, ktoré sa priamo týkajú postavenia a výkonu funkcie sudcov a pomocných sudcov (napr. udelenie súhlasu s trestným sťažaním sudcu a pomocného sudcu alebo súhlas s ich zatknutím, veci týkajúce sa pracovného práva a sociálneho zabezpečenia sudcov Najvyššieho súdu a veci týkajúce sa odchodu sudcov Najvyššieho súdu do dôchodku), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ,
- Poľská republika tým, že prijala a ponechala v platnosti článok 88a zákona o svs, článok 45 § 3 zákona o Najvyššom súde a článok 8 § 2 zákona o správnych súdoch v znení vyplývajúcom z novelizačného zákona, porušila právo na rešpektovanie súkromného života a právo na ochranu osobných údajov zaručené článkom 7 a článkom 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článkom 6 ods. 1 písm. c) a e), článok 6 ods. 3 a článok 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov⁽¹⁾,
- zaviazal Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Disciplinárny senát Najvyššieho súdu vzhľadom na okolnosti svojho vzniku, zloženie a právomoci, ktoré mu boli zverené, nepredstavuje súdny orgán, ktorý by spĺňal znaky nezávislého súdu v zmysle článku 19 ods. 1 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty. V dôsledku toho zachovanie jej právomoci vo veciach týkajúcich sa iných vnútroštátnych sudcov, ktoré sa týkajú postavenia sudcov a podmienok výkonu funkcie sudcu, porušuje ich nezávislosť a je v rozpore s článkom 19 ods. 1 ZEÚ.

Novelizačný zákon z 20. decembra 2019 tým, že vylučuje možnosť vnútroštátnych súdov preskúmať, či rozhodovacie zloženia rozhodujúce vo veciach týkajúcich sa práva Únie spĺňajú požiadavky nezávislého a nestranného súdu vopred zriadeného zákonom v zmysle článku 19 ods. 1 ZEÚ v spojení s článkom 47 Charty, porušuje tieto ustanovenia a nezohľadňuje mechanizmus predkladania prejudiciálnych otázok stanovený v článku 267 ZFEÚ. Podľa judikatúry Súdneho dvora sú totiž vnútroštátne súdy povinné zabezpečiť, aby veci týkajúce sa práv, ktoré jednotlivcom vyplývajú z práva Únie, preskúmal nezávislý a nestranný súd vopred zriadený zákonom. Kvalifikácia takéhoto preskúmania ako konania, ktoré má znaky disciplinárneho previnenia, je tiež v rozpore s právom Únie. Každý vnútroštátny súd musí mať pri rozhodovaní o práve Únie možnosť posúdiť z vlastného podnetu alebo na návrh účastníka konania, či veci týkajúce sa práva Únie skúma nezávislý súd v zmysle práva Únie, a to bez hrozby začatia disciplinárneho konania voči dotknutým sudcom. Zverenie výlučnej právomoci rozhodovať o preskúmaní návrhov na vylúčenie sudcu z určitej veci alebo na určenie vhodného rozhodovacieho zloženia na základe tvrdenia o nedostatku nezávislosti sudcu alebo nezávislosti súdu komore pre mimoriadnu kontrolu a verejné záležitosti Najvyššieho súdu, bráni ostatným vnútroštátnym súdom, aby si splnili uvedené povinnosti a aby sa obrátili na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa výkladu tejto požiadavky Únie. Naopak, podľa judikatúry Súdneho dvora je každý vnútroštátny súd oprávnený predložiť prejudiciálnu otázku podľa článku 267 ZFEÚ a súdy, proti rozhodnutiam ktorých nie je prípustný opravný prostriedok, sú povinné tak urobiť v prípade akýchkoľvek pochybností týkajúcich sa výkladu.

Povinnosť každého sudcu poskytnúť do 30 dní od jeho vymenovania do funkcie sudcu informácie o svojom členstve v spolku alebo združení, o funkciách, ktoré vykonával v rámci neziskových nadácií, a o svojom členstve v politickej strane pred jeho vymenovaním do funkcie sudcu, ako aj zverejnenie týchto informácií v Biuletyn Informacji Publicznej (Vestník verejných informácií) porušuje základné právo sudcu na rešpektovanie jeho súkromného života a na ochranu jeho osobných údajov a je v rozpore s ustanoveniami GDPR.

(¹) Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sąd (Bulharsko)
31. marca 2021 – trestné konanie proti V. S.**

(Vec C-205/21)

(2021/C 252/16)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Specializiran nakazatelen sąd

Navrhovateľ:

Ministerstvo na vatrešnite raboti, Glavna direkcija za borba s organiziranata prestäpnost

Obvinená

V. S.

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 10 smernice 2016/680 (¹) účinne prebratý, keď vnútroštátny zákon – článok 25 ods. 3 a článok 25a Zakon za ministerstvo na vatrešnite raboti (zákon o ministerstve vnútra) – odkazuje na podobné ustanovenie článku 9 nariadenia 2016/679 (²)?
2. Je splnená požiadavka stanovená v článku 10 písm. a) smernice 2016/680 v spojení s článkom 52, ako aj článkami 3 a 8 Charty, že obmedzenie nedotknuteľnosti osoby a ochrany osobných údajov musí byť stanovené zákonom, keď vo vzťahu k prípustnosti spracovania genetických a biometrických údajov na účely policajnej registrácie existujú navzájom si protirečiace vnútroštátne predpisy?